

§ 68, stk. 3, 3. pkt., ophæves.

§ 68, stk. 3, 4. pkt., bliver herefter 3. pkt. og formuleres således: „Købstadkommunerne får ved årsregnskabet afslutning de omhandlede beløb refunderet direkte af statskassen.“

24) Bekendtgørelse nr. 321 af 19. december 1957 af lov om offentlig forsorg.

§ 71, stk. 2, 2. pkt., affattes således:

„I København afholdes udgifterne af stadens kasse.“

§ 9. Denne lov træder i kraft den 1. april 1959, dog træder bestemmelserne i §§ 4-6 i kraft straks.

Bemærkninger til lovforslaget.

På Bornholm har der siden 1741 eksisteret et fællesskab mellem købstæder og landdistrikter, oprindeligt bestående i en udligning af visse udgifter, men efterhånden udviklet til et almindeligt fællesskab. Siden 1850 har købstæderne også haft repræsentation i Bornholms amtsråd.

De væsentligste regler for det nuværende fællesskab findes i lov nr. 98 af 4. marts 1918 og lov nr. 150 af 31. marts 1949 om ændringer i reglerne om det amtskommunale fællesskab på Bornholm samt den sig hertil sluttende anordning nr. 264 af 15. maj 1949.

Denne lovgivning — såvel som den tidligere lov af 21. januar 1857 om fællesskabsforholdet — bygger på ordninger tilvejebragt ved overenskomst mellem købstæder og landdistrikter. Det har ved de overenskomster, der har ligget til grund for lovene af 1918 og 1949, og som findes optaget som bilag til lovforslagene, været bestemt, at hver af parterne efter nærmere angivne regler havde adgang til at opsig fællesskabet.

Fællesskabet er nu op sagt til ophør den 1. april 1959 af de landbovalgte medlemmer af amtsrådet, og ved forhandlinger mellem disse og repræsentanter for købstæderne er der tilvejebragt enighed om de nærmere vilkår for fællesskabets opløsning.

Efter den stedfundne opsigelse, og da der ikke skønnes at være grundlag for, at det nu bestående fællesskab fortsætter, har indenrigsministeriet fundet det rettest at fremsætte lovforslag om de af fællesskabets ophævelse nødvendiggjorte ændringer i lovgivningen, hvorved de kommunale forhold på Bornholm bringes på linie med forholdene i det øvrige land.

I den i 1956 afgivne betænkning om de bymæssige kommuner er den bornholmske fællesskabsordning nærmere omtalt, og der peges på, at der i tanken om et nærmere fællesskab mellem land og by formidlet gennem amtskommunen ligger værdier, som evt. kan

udnyttes ved en reform af kommunallovgivningen. Betænkningen vil indgå i grundlaget for den nyligt nedsatte kommunallovskommissions overvejelser. Den hidtidige bornholmske ordning vil dog kun kunne danne udgangspunkt for overvejelserne og en dyberegående undersøgelse af problemet, idet den i sin nuværende form lider af klare mangler, og det foreliggende taler derfor ikke imod ophævelse af det bornholmske fællesskab.

Til lovforslagets enkelte bestemmelser bemærkes følgende:

ad § 1.

Af bestemmelsen følger, at alle udgifter og indtægter, der påhviler eller er tillagt den for Bornholms købstæder og landdistrikter fælles amtsfond, fremtidig skal afholdes af eller tilfalde amtskommunen og købstadkommunerne på øen efter de samme regler, som gælder i den øvrige del af landet. Endvidere bortfalder den købstadkommunale repræsentation i amtsrådet.

ad § 2.

Under de forhandlinger, som i efteråret 1958 har været ført mellem amtsrådets landbovalgte medlemmer og repræsentanter for købstæderne, er der opnået enighed om retningslinierne for delingen af amtsfondens aktiver og passiver. Det tør dog ikke udelukkes, at der ved fordelings gennemførelse kan opstå problemer, der ikke udtømmende er afgjort ved forhandlingerne, særlig da disse ikke er nedfældet i nogen egentlig overenskomst. Usikkerhed kan navnlig tænkes at vise sig med hensyn til deling af aktiver og passiver, hvor denne forudsættes foretaget over en længere afviklingstid. Det må derfor anses for påkrævet, at der i forbindelse med fællesskabets afvikling oprettes en egentlig overenskomst, der fastsætter de nærmere regler for afviklingen, og at denne overenskomst skal godkendes af indenrigsministeriet på samme måde, som in-